

Kvantitativna analiza digitopalmarnih dermatoglifa u 86 bolesnica sa oštećenjem središnjeg živčanog sustava

Miljenko CVJETIČANIN¹, Timon CVJETIČANIN²

¹Fizijatrija, Dom zdravlja Ivanić-Grad

²Klinika za neurologiju, KBC Sestre milosrdnice, Zagreb

Uvod

Dostignuća dermatoglifskih istraživanja do danas, ukazuju na njihovu punopravnu vrijednost kao metode u biomedicinskim i kliničkim istraživanjima. Svakako je tome pridonio napredak u poznavanju mehanizma njihova nasljeđivanja. Dermatoglifi su indirektni pokazatelji djelovanja nekoliko glavnih, uz mnoštvo modificirajućih gena nasljeđivanja, kako bliskih (dlanova i tabana), tako i udaljenih struktura kako što je (SŽS). CP je neprogresivno oštećenje (SŽS), uz posljedično izražen motorički hendikep, uz pridružene poremećaje vida, sluha i epileptičke napadaje. Prema Jacobsson i Hagberg, 2004, prenatalnih faktora je 70-80%, a time i genetičkih, primjerice na 2q24-25, 9p12-q12, te u strukturnim promjenama DNA (CNV) koje su prisutne u 1% opće populacije, a u 10% sa CP. U liječenju je nužan multidisciplinarni pristup, a u terapiji Vojta, a ako je kontraindicirana, Bobath tehnika. No, Shepherd je 2014. smatra zastarjelom.

Cilj i metode

Jednom od genetskih metoda, kvantitativnom dermatoglifskom analizom digitopalmarnog kompleksa istražen je crtež kroz 25 varijabli u 86 bolesnica sa CP, kroz trostruku analizu: prema spolu, težini oštećenja i topografskoj distribuciji neuromotornog ispada a u svrhu otkrivanja udjela genetskih faktora u etiologiji CP.

Rezultati

Statistički značajna razlika prema spolu u odnosu na kontrolu nađena je u varijabli PRD3 t-testom, $p=.022$. Mann-Whitney test je potvrđuje, $p=.023$, Kolmogorov-Smirnovljev test ne, $p=.054$, Prema težini oštećenja razlika je nađena je za PRL2, $p=.026$. Mann-Whitney test potvrđuje razlike za PRL2, $p=.034$ te PRD2, $p=.037$, a prema Kolmogorov-Smirnovljevu testu razlika je samo za PRD2, $p=.003$. Prema obrascu oštećenja razlika je za PRD2, $p=.047$. Kruskal-Wallis test ne potvrđuje razliku za PRL2, ali je nalazi za PRD2, $p=.050$. Nadalje, tetraparetski obrazac se više javlja uz teško oštećenje, a hemiparetski uz srednje teško oštećenje.

Zaključak

Dobiveni podaci ukazuju na hipotetsko genetsko ili ranofetalno oštećenje koje je istovremeno ošetilo SŽS i promijenilo dermatoglifski crtež, što izgleda sasvim mogućim zbog zajedničkog ektodermalnog porijekla oba sustava.